

[Mølgaard]

undgået. Men forslagsstillerne og vi har vel, når det kommer til stykket, også nogle ganske forskellige holdninger og synspunkter med hensyn til fordomsfrihed, åbenhed, alsidighed og ytringsfrihed. At man i et forslag som dette, hvor man vel 10 eller 15 gange i bemærkningerne agiterer for pluralisme, i den grad lukker øjnene for, hvor pluralistisk dagens Danmarks Radio reelt er, når den da fungerer, det er fantastisk.

Netop på grund af vor uenighed i karakteren af denne kritik mod den bestående radiofonivirksomhed er det vel, at vi ikke overstrømmende begejstret kan stille os med Dannebrog, det hollandske flag eller røde eller sorte faner i hånden og råbe hurra for dette forslag. Også vi frygter, at alsidigheden og ytringsfriheden reelt kunne indskrænkes ved forslagets gennemførelse. Vi vil tygge nærmere på det. Det skal jeg imidlertid love vil ske på en fordomsfri måde og med størst mulig analyseiver udfoldet.

Til sidst en lille sidebemærkning til de konservatives ordfører, fru Annelise Gotfredsen: hvorfor dog altid være så sur over tingenes tilstand, nu med klager over sort skærm? Hvorfor ikke med fru Annelise Gotfredsens hele indstilling til Danmarks Radios programmer i stedet glæde sig over, at så er programmerne da i hvert fald ikke røde? Det retter endda op på institutionens økonomi, som fru Annelise Gotfredsen og det konservative folkeparti nærer så megen bekymring for, så vidt jeg har forstået.

Honoré (KrF):

Kommunikation er en meget stor magtfaktor i det moderne samfund. De, som behersker kommunikationsmidlerne, behersker store dele af samfundet. De har mulighed for at påvirke andre organisationer og politiske partier. De har mulighed for at forme befolkningens holdninger og stillingtagen. Derfor mener vi, det er meget vigtigt, at vi grundigt analyserer den magt, som vi har givet Danmarks Radio med den nuværende monopolstilling, som Danmarks Radio har.

Vi mener, at den fundamentale fejl og mulighederne for magtmisbrug ligger i selve strukturen. I det øjeblik vi har en monopolradio og et monopol-TV, er det strukturelt givet, at de, som laver udsendelserne, bestemmer udsendelsernes indhold. De har

magt, og ikke en magt, som de har fået mandat til fra samfundet, men en magt, som de mere eller mindre tilfældigt har fået, fordi de nu har kunnet komme ind i dette system og blive medarbejdere i det.

I dette ligger der – og det burde man forstå – ikke nogen anklage imod den enkelte radiomedarbejder, han være sig borgerlig eller socialistisk, fordi han udøver magt simpelt hen i kraft af, at det er ham, der laver disse udsendelser. Der er intet personligt angreb på noget menneske, kun en konstatering af, at systemet som sådant uundgåeligt medfører, at medarbejderne har adgang til at udøve et effektivt kommunikationsformynderi over for hele samfundet, fordi det er hele samfundet, der rammes af disse magtfulde elektroniske medier. Det er en bemærkning til flere af ordførerne, som har været inde på, at her var der anklager mod Danmarks Radios medarbejdere. Det er en konstatering af en svaghed ved hele monopolstrukturen, ikke et angreb på nogen enkeltperson.

Der er mange, der har optrådt i dag som forsvarere for det bestående monopol, og det har først og fremmest været repræsentanter for socialdemokratiet og socialistiske partier. Man kan så spørge, hvad grunden er til, at de med næb og kløer vil forsvare dette monopol. Jeg tror, at en medvirkende årsag til dette varme forsvar for et monopol fra disse partiers side er, at de mener, at dette monopol, som det fungerer, er til fordel for dem selv og deres partier. Var det ikke det, så tror jeg, de ville finde væsentlige indvendinger imod dette monopol ud fra en politisk magtbetragtning.

Kulturministeren påstod, at vores forslag indskrænkede lytter- og seerorganisationernes repræsentation i radiatorådet. Det er en indvending, som jeg har vanskeligt ved at acceptere. Så vidt jeg ved, er der i det nuværende radiatoråd tre medlemmer af lytter- og seerorganisationer, og disse er vist oven i købet indvalgt i kraft af de politiske partiers velvilje. Efter kristeligt folkepartis forslag om radiatorådets sammensætning – det fremgår af vores § 8 – udpeges 6 medlemmer af lytter- og seerorganisationerne selv til radiatorådet, de udpeges direkte, de kommer ikke ind i kraft af politiske partiers velvilje, så jeg må tilbagevise ministerens indvending.

Ministerens påstår, at mindretallene ikke vil blive repræsenteret i en sådan ordning.